

In 2017 zijn we overgestapt op een andere normering voor de primaire keringen in Nederland, de overstromingskansbenadering. Dit is een andere denkwijze, wat ook andere begrippen en berekeningsmethodes met zich meebrengt. Bepaalde begrippen die we voorheen gebruikten, worden nu niet meer gehanteerd. In de eerste druk van het dijkenboek is een aantal van deze oude begrippen opgenomen, die in de communicatie mogelijk tot verwarring kunnen leiden. Dan gaat het onder andere om:

- Dijken worden in de nieuwste systematiek niet meer 'afgekeurd'. In de 1e druk van het Dijkenboek staat dit nog wel her en der genoemd. Dijken worden nu doorlopend 'beoordeeld' en als het nodig is worden maatregelen genomen.
- Het begrip 'maatgevende omstandigheden' wordt in de nieuwste normeringen niet meer gebruikt. Extreme omstandigheden die zich kunnen voordoen, worden vertaald in een zo veilig mogelijke dijk. Alle waterkeringen moeten voldoen aan zeer strenge normen die we in de wet hebben vastgelegd. Er zijn nog een heel beperkt aantal stukken dijk waar nog wordt gewerkt met dit oudere begrip (maatgevende omstandigheden): de resterende HWBP-2 projecten.
- De nieuwste normering voor de waterveiligheid is vastgesteld in 2017. Dit is een besluit op basis van een aanpassing van de zogenoemde Waterwet, die oorspronkelijk in 2009 is gepubliceerd. De nieuwste normen gaan uit van een risicobenadering. Dit is schematisch uitgelegd op pagina 21. Zie voor de laatste stand van zaken omtrent normeringen: www.helpdeskwater.nl en het informatiepunt leefomgeving www.iplo.nl
- De levensduur van een dijk was tot voor kort bijna altijd bepaald op 50 jaar vooruit. Maar met de vereiste levensduur kan worden gevarieerd.
- Dat is afhankelijk van wat de dijk en de veiligheid ter plekke nodig hebben. Het kan dus ook zijn dat een dijk wordt versterkt voor 25 jaar vooruit en soms zelfs voor 100 jaar vooruit.
- In de tekst staat dat 'meestal de waterschappen en soms Rijkswaterstaat' verantwoordelijk zijn voor het versterken van dijken en kunstwerken. In de praktijk zijn alleen waterschappen verantwoordelijk voor de dijken. Sommige kunstwerken, zoals de Afsluitdijk en de Stormvloedkering Oosterschelde, vallen onder Rijkswaterstaat, de rest gebeurt door/bij de waterschappen.
- Onzekerheden zijn een gegeven bij dijkversterkingen, ook al is er echt buitengewoon veel kennis en ervaring. Dijkversterking is dus in zekere zin ook het 'omgaan met onzekerheden'. De term 'toeslagen' (hfs 4) is opgenomen om voor niet-experts te duiden wat voor onzekerheden dit kan betreffen. Dit kan uiteraard per dijkvak verschillen en ligt nergens op voorhand vast.
- Tot slot: de kennis en ervaring over dijken wordt doorlopend aangevuld en vernieuwd. Dit Dijkenboek legt een moment vast en kan daarom nooit op elke paragraaf 100% conform de allernieuwste inzichten tekst en uitleg geven. Vraag bij twijfel altijd de technische experts van het waterschap over de laatste stand van zaken.